DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 6 lutego 1989 r. Nr 2 Poz. 20

TREŚĆ

20

UCHWAŁA NR VI/29/88
RADY NARODOWEJ MIASTA ŁODZI

z dnia 12 grudnia 1988 r.

w sprawie ramowego programu kadencyjnego Rady Narodowej Miasta Łodzi na okres X kadencji

Na podstawie art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 41, poz. 185 z późniejszymi zmianami) — Rada Narodowa Miasta Łodzi

uchwala, co następuje:

§ 1. Ustalić ramowy Program Kadencyjny Rady Narodowej Miasta Łodzi na okres X kadencji (zwany dalej Programem), stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Realizację Programu powierza się swoim organom, zgodnie z zakresem ich działania.

§ 3. Zobowiązać Prezydium Rady Narodowej Miasta Łodzi do zapewnienia aktywnego i konsekwentnego wykonywania przez podporządkowane i nadzorowane jednostki organizacyjne Prezydenta Miasta Łodzi — zadań nakładanych przez Radę Narodową Miasta Łodzi i jej organy — związanych z realizacją Programu.

§ 4.1. Upoważnić Prezydium Rady Narodowej i stałe komisje oraz Prezydenta Miasta Łodzi do zgłaszania inicjatyw, zmierzających do wzbogacenia Programu oraz doskonalenia jego form i metod realizacji.

2. Upoważnić Prezydium RN do przedstawiania Radzie Narodowej Miasta Łodzi, w oparciu o inicjatywy wymienione w ust. 1 propozycji zmian i uzupełnień Programu w czasie trwania kadencji.

§ 5. Powierzyć Prezydium Rady Narodowej Miasta Łodzi nadzór i kontrolę nad realizacją Programu.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta Łodzi
Andrzej F. Grabski

RAMOWY PROGRAM KADENCYJNY
RADY NARODOWEJ MIASTA ŁODZI (1988—92)

Podstawą działania Rady Narodowej Miasta Łodzi w X kadencji są treści zawarte w programie wyborczym Rady Łódzkiej Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, a także postulaty obywateli sformułowane w toku kampanii poprzedzającej akt wyboru Radnych w czerwcu 1988 r.

Rada Narodowa świadoma zarówno konieczności, jak i oczekiwań społecznych wiązanych z jej zadaniami — deklaruje podstawowe kierunki swojej aktywności w niniejszym programie.

Określenie tych kierunków i preferencji wynika tak z konieczności zamykania realizacji zadań obecnego planu 5-letniego jak i z obowiązku podjęcia takich przedsięwzięć, które warunkują rozwój województwa łódzkiego w przyszłości.

Zdajemy sobie sprawę, że wykonanie powierzonych Radzie zadań będzie następowało w nowej sytuacji prawnej wynikającej z zapisów ustawy o RN i samorządzie terytorialnym, a także innych aktów ustawowych, których treść nie jest dziś przesądzona (np. ustawa o mieniu komunalnym).

Rada Narodowa, uznając, że podstawowym celem jej działania jest poprawa warunków życia obywateli województwa — widzi zagrożenia, których osłabienie lub przezwyciężenie jest warunkiem podniesienia jakości życia.

I. Uwarunkowania sytuacji społeczno-gospodarczej i życia mieszkańców województwa łódzkiego. Diagnoza i postulaty

Syntetyczna ocena uwarunkowań sytuacji społeczno-gospodarczej i życia mieszkańców, jak każda diagnoza, służy określeniu kondycji województwa łódzkiego.

Województwo łódzkie jest trzecią co do wielkości aglomeracją miejsko-przemysłową w kraju, którego miasto główne jest drugim pod względem wielkości miastem w Polsce, Łódź jest ponadto stolicą makroregionu środkowego, w którego skład wchodzą województwa: łódzkie, piotrkowskie, płockie, sieradzkie i skierniewickie.

Aglomeracja łódzka stanowi jedno z podstawowych krajowych ogniw osadniczych, o czym decyduje jej wielkość oraz centralne usytuowanie.

Rangę krajową Łodzi i województwa określają dwie funkcje wyznaczone przez: przemysł, którego połowę stanowi przemysł lekki i tu jest jego krajowe centrum oraz naukę i kulturę, której znaczenie jak i potencjał stawiają Łódź w rzędzie sześciu krajowych centrów nauki i kultury.

Założenia Planu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do 1995 r. wydzielają na terenie Polski 10 obszarów pro-

blemowy. Siedem z nich stanowią aglomeracje, w tym również łódzka.

Zadecydowała o tym skala narosłych dysproporcji funkcjonujących w tych aglomeracjach, która wpływa zarówno na obniżenie efektywności ekonomicznej w sferze produkcji materialnej jak i na poziom i warunki życia ludności.

Istotnym elementem wyróżniającym „obszary problemowe" jest fakt, że zasadnicze uzyskanie poprawy przekracza w sposób ewidentny możliwości terenowych organów władzy i administracji państwowej.

Wyrazem narosłych dysproporcji rozwojowych jest zaliczenie prawie całego obszaru województwa łódzkiego do jednego z 27 rejonów ekologicznego zagrożenia w kraju. Wymaga to wielu pilnych przedsięwzięć, ale strategicznie najważniejszym jest przyśpieszenie realizacji Grupowej Oczyszczalni Ścieków.

W zakresie zaopatrzenia w wodę i energię cieplną osiągnięta została równowaga chwiejna na granicy możliwości jej utrzymania. W perspektywie 2—4 lat może to być pułap nie do przekroczenia, stawiający pod znakiem zapytania program budownictwa mieszkaniowego. Potrzebne są już nie tylko poszukiwania rozwiązań, ale określone pilne decyzje. Województwo łódzkie jest najmniejszym powierzchniowo, najbardziej zurbanizowanym i najgęściej zaludnionym województwem w kraju.

Jego możliwości jak i potrzeby wywołują silne powiązania z województwami makroregionu środkowego, choć zasięg tych związków jest szerszy. Świadczy przede wszystkim usługi w zakresie kształcenia kadr wysoko kwalifikowanych, jako ośrodek kultury, wiele usług specjalistycznych, handlowych i innych. Jest wielkim rynkiem zbytu oraz dostawcą produktów przemysłowych. Ma również wiele potrzeb, które mogą być zaspokojone przez sąsiadujące województwa, jak sprawy infrastruktury technicznej, turystyki i wypoczynku, dostawy surowców i produktów rolnych. Obok wzajemnych korzyści występują też konflikty interesów. Koniecznym jest w tej sytuacji większe współdziałanie władz i administracji szczebla wojewódzkiego i gminnego oraz podejmowanie uchwał i decyzji określonych szczebli dla rozwiązywania wspólnych problemów.

Szczególną cechą województwa jest jego sytuacja demograficzna, jest to jedyne województwo, które od 1986 r. charakteryzuje się spadkiem liczby ludności, posiada najniższy przyrost naturalny.

Niepokojąco wygląda sytuacja w dziedzinie stanu zdrowia ludności województwa. Pod względem przewidywanej długości życia noworodków woj. łódzkie znajduje się na czwartym miejscu w kraju. Mimo obniżenia współczynnika zgonów niemowląt, ciągle jeszcze współczynnik ten jest najwyższy w Polsce.

Pod względem aktywności zawodowej kobiet województwo spadło na 3 miejsce, w dalszym jednak ciągu kobiety w wieku 18—44 lat znajdują się na pierwszym miejscu w kraju. Niska jest aktywność zawodowa w starszych grupach wieku produkcyjnego (50—64 lat), być może wiąże się to z niskim poziomem wykształcenia. W stosunku do pozostałych wielkich aglomeracji—łódzka — ma najniższe wskaźniki tzw. wykształcenia ponadpodstawowego.

Wielki potencjał przemysłowy województwa charakteryzuje się zbyt małą ciągle różnorodnością strukturalną oraz większą od średniej krajowej jego dekapitalizacją.

Postęp techniczny i restrukturyzacyjny przemysłu lekkiego może być wielką szansą dla aglomeracji łódzkiej. Czynniki sprzyjające to: silne zaplecze naukowe i kadrowe dla tego przemysłu, podstawowe znaczenie dla rynku konsumpcyjnego krajowego oraz duże możliwości eksportowe. Ponadto: niższa kapitałochłonność w stosunku do innych gałęzi, dobre warunki lokalizacyjne z uwagi na usytuowanie w centrum Polski.

Efektem wzrostu wydajności pracy może być zmniejszenie skali zatrudnienia i stworzenie rezerwy rąk do pracy, która może być wykorzystana w usługach, charakteryzujących się najniższym poziomem w zestawieniu z największymi aglomeracjami krajowymi. Stworzyć to może również pewną szansę dla rozwoju innych wysoko efektywnych gałęzi przemysłu.

Duże znaczenie dla przyszłości łódzkiej aglomeracji ma usunięcie dysproporcji między potencjalnymi możliwościami a faktycznym stanem rozwiązań komunikacyjnych wynikających z centralnego położenia w kraju.

Poważnym problemem Łodzi jest sprawa komunikacji miejskiej. Niezależnie od wszystkich niezbędnych w tym zakresie działań i usprawnień perspektywa wybudowania metra jest kierunkiem, który może dokonać zasadniczej zmiany jakościowej.

Aglomeracja łódzka od 1945 roku w sposób dominujący partycypowała w procesie odbudowy i rozwoju kraju, w procesach industrializacji. Wytworzony tu dochód narodowy nie tylko poważnie zasilał budżet centralny, ale znacznie przewyższał wtórną w nim partycypację Łodzi i województwa.

W obecnej sytuacji nieodzowne jest zwiększenie udziału budżetu centralnego w rozwiązywaniu węzłowych problemów województwa łódzkiego (Grupowa Oczyszczalnia Ścieków drugi etap wodociągu Sulejów-Łódź, nowe źródła ciepła, metro).

Rozwój społeczno-gospodarczy założony na okres kadencji rady narodowej powinien przejawiać się przede wszystkim:

— doprowadzeniem do zahamowania tendencji spadkowej i stworzenie warunków dla przyśpieszenia tempa wszystkich form budownictwa mieszkaniowego wielo i jedno rodzinnego remontów starych zasobów mieszkaniowych wraz z infrastrukturą oświatową i handlową,

— sprawniejszym koordynowaniem procesu inwestycyjnego w zakresie rozwiązywania potrzeb województwa jak: lokalizacja, pozyskiwanie terenów, uzbrojenie, przygotowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej itp.,

— poprawą zaopatrzenia rynku woj. łódzkiego w tym szczególnie w artykuły żywnościowe.

II. Podstawowe kierunki działań w poszczególnych dziedzinach

1. Infrastruktura techniczna

1) przygotowanie i rozpoczęcie II etapu budowy wodociągu Sulejów-Łódź,

2) przekazanie do użytku ujęć wody wraz ze stacjami uzdatniania i siecią przesyłową,

3) przyśpieszenie rozbudowy EC-IV w Łodzi oraz rozbudowa źródeł ciepła w innych miastach województwa zgodnie z planami ich rozwoju,

4) kontynuowanie budowy pawilonu pasażerskiego Dw. Łódź-Kaliska, modernizacja wiaduktu przy ul. Obr. Stalingradu oraz budowa układu drogowego wraz z wiaduktem w rejonie Dworca Łódź-Kaliska,

5) modernizacja i rozbudowa systemu komunikacyjnego na terenie łódzkiej aglomeracji miejskiej w tym budowa tras wylotowych i kontynuowanie prac dokumentacyjnych budowy metra,

6) znalezienie terenów pod przygotowanie nowych miejsc grzebalnych, względnie rozbudowy istniejących cmentarzy i ich wyposażenia technicznego.

2. **Budownictwo mieszkaniowe i remonty**

1) podejmowanie działań zmierzających do egzekwowania od wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego, wzmożonego wysiłku, stosowania lepszych, nowocześniejszych technologii w budownictwie wielorodzinnym, zwiększenia udziału w ogólnych rozmiarach budownictwa jednorodzinnego (zwiększenie terenów pod to budownictwo, stosowanie nowych rozwiązań),

2) wspieranie inicjatyw społecznych i ścisłe współdziałanie z radami narodowymi stopnia podstawowego w zakresie remontów i modernizacji zasobów mieszkaniowych,

3) udzielanie niezbędnej pomocy w realizacji programu modernizacji ulicy Piotrkowskiej.

3. **Ochrona środowiska**

1) porządkowanie gospodarki wodno-ściekowej (GOS, oczyszczalnie i podczyszczalnie ścieków, kolektory sanitarne, wodociągi i zbiorniki wodne),

2) porządkowanie gospodarki odpadami w miastach i na wsi (urządzenie wysypisk, wspieranie działań dla podejmowania produkcji urządzeń i sprzętu do oczyszczania oraz kompostowania, przetwarzania, spalania odpadów),

3) ograniczenie emisji pyłów i gazów (kierowanie do centrum wniosków o pilne podjęcie rozwiązań technologiczno-produkcyjnych dla zwiększenia produkcji elektrofiltrów, cyklonów, urządzeń do odsiarczania kotłów c.o., wentylatorów i pieców spalających złe gatunki węgla),

4) zwiększanie terenów zielonych (rekultywacja wysypisk, budowa parków, urządzenie terenów zielonych na osiedlach) oraz prawidłowa gospodarka posiadanym drzewostanem ulicznym i parkowym, przestrzeganie prawne wycinki drzew,

5) upowszechnianie możliwości korzystania z funduszy celowych ochrony środowiska i gospodarki wodnej na realizowane zadania zmierzające do poprawy środowiska naturalnego,

6) rozwijanie szeroko pojętej edukacji ekologicznej społeczeństwa i patronowanie społecznym ruchom proekologicznym.

4. **Ochrona zdrowia**

1) realizacja rozpoczętych inwestycji, remontów oraz adaptacji starych obiektów, zarówno szpitalnych jak i poradniowych,

2) podjęcie nowych inwestycji niezbędnych do realizacji potrzeb zdrowotnych i opiekuńczych mieszkańców — ze szczególnym uwzględnieniem działań mających wpływ na obniżenie wskaźnika umieralności niemowląt,

3) organizowanie ośrodków rehabilitacji i miejsc dla przewlekle chorych,

4) dokonanie prawidłowego i równomiernego rozmieszczenia kadry zarówno lekarskiej jak i pomocniczej z równoczesnym zabezpieczeniem jej warunków materialno-bytowych, szczególnie w specjalnościach deficytowych,

5) wyposażenie placówek w potrzebny sprzęt medyczny i leki gwarantujące realizację potrzeb zdrowotnych zgodnie ze współczesnymi wymaganiami,

6) podjęcie programu Światowej Organizacji Zdrowia „Zdrowie dla wszystkich w roku 2000" (promocja zdrowia),

7) doprowadzenie, w zakresie szkolnictwa medycznego, do przygotowania potrzebnej kadry medycznej.

5. **Kultura fizyczna**

1) realizacja inwestycji niezbędnych dla rozwoju fizycznego dzieci i młodzieży, sportu kwalifikowanego oraz rekreacji i wypoczynku mieszkańców,

2) nadanie odpowiedniego znaczenia upowszechnieniu kultury fizycznej w ramach programu Światowej Organizacji Zdrowia „zdrowie dla wszystkich w roku 2000",

3) inicjowanie akcji na rzecz wzmożenia celowej aktywności ruchowej osób dorosłych,

4) zabezpieczenie pełnej realizacji programu wychowania fizycznego w szkołach oraz obozach, koloniach i półkoloniach.

6. **Opieka społeczna**

1) poszerzenie możliwości działania terenowej opieki społecznej, tak aby mogła ona (w warunkach ref. gosp.) bez uszczerbku dla rodzin korzystających ze świadczeń socjalnych, przejąć stopniowo funkcje opiekuńcze wykonywane dotąd zastępczo przez zakłady pracy,

2) zorganizowanie możliwie całościowego systemu rozpoznania i ewidencji rodzin wymagających szczególnej opieki i pomocy, w tym także wojewódzkiej kartoteki inwalidy (na wzór kartoteki dziecka kalekiego),

3) zwiększenie ilości i struktury ośrodków pracy chronionej, a także rozwoju form zarobkowania umożliwiających rodzinom osiąganie dzięki pracy dodatkowego dochodu zamiast oczekiwania na zasiłki z budżetu pomocy społecznej (np. praca nakładcza),

4) zwiększenie dostępności dla osób niepełnosprawnych wszystkich struktur miejskich, komunikacyjnych, handlowych, urzędów, a także mieszkań użytkowanych przez inwalidów,

5) rozwój i skuteczność wszelkich poczynań społecznych mających na celu pomoc osobom niepełnosprawnym, ich rodzinom, przez tworzenie warunków dla powstawania odpowiednich fundacji i związków na rzecz pomocy społecznej,

6) rozbudowa istniejących ośrodków pomocy i tworzenie nowych (szczególnie obiekt przy ul. Tkackiej).

7. **Oświata i wychowanie**

1) poprawa warunków nauczania i wychowania dzieci i młodzieży poprzez rozbudowę bazy lokalowej szkół i placówek wychowawczych, poprawę stanu ich wyposażenia oraz działania na rzecz polepszenia warunków materialno-bytowych nauczycieli,

2) podjęcie w szerszym niż dotychczas zakresie problemów opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodzieżą w wieku szkolnym, zwłaszcza zaś rozbudowy i poprawy efektywności szkolnej sieci gabinetów lekarskich (w tym stomatologicznych),

3) poprawa żywienia dzieci i młodzieży w placówkach oświatowych i wychowawczych oraz opiekuńczych,

4) systematyczne powiększanie liczby miejsc w przedszkolach w tym oddziałów specjalnych,

5) inicjowanie i wspieranie współpracy rodziców i organizacji społecznych, zakładów pracy z placówkami oświatowymi i wychowawczymi; w tym zakresie poważną rolę mogą odegrać Narodowy Czyn Pomocy Szkole oraz Komitet Dziecka przy RŁ PRON.

8. Nauka

1) zacieśnienie współpracy z łódzkim środowiskiem naukowym, lepsze wykorzystywanie jego potencjału dla potrzeb miasta i województwa, przyciąganie przedstawicieli nauki do rozwiązywania konkretnych problemów aglomeracji,

2) wnikliwe analizowanie problemów środowiska naukowego Łodzi pod kątem możliwości pomocy Rady Naukowej Miasta Łodzi w ich rozwiązywaniu,

3) umacnianie pozycji środowiska naukowego oraz działania zmierzające do zahamowania spadku liczby studentów w łódzkich uczelniach a także podejmowanie niezbędnych przedsięwzięć do tworzenia nowych kierunków studiów potrzebnych dla regionu i kraju,

4) wspieranie działalności Rad Społecznych Szkół Wyższych.

9. Kultura

1) inspirowanie i wspieranie inicjatyw zmierzających do wzbogacenia Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Kultury,

2) podejmowanie działań na rzecz poprawy bazy materialnej kultury na terenie całego województwa. Za zadanie szczególnie istotne Rada uważa kontynuowanie działań zmierzających do podjęcia budowy Filharmonii Łódzkiej,

3) podejmowanie wysiłków zmierzających do zatrzymania degradacji materialnego dziedzictwa kulturowego,

4) tworzenie warunków do dalszej realizacji programu edukacji kulturalnej mieszkańców naszego województwa,

5) patronowanie inicjatywom tworzącym wartości regionalnego ruchu społeczno-kulturalnego we wszystkich jego przejawach oraz tworzenie warunków do aktywizacji środowisk twórczych,

6) wykorzystywanie wszelkich możliwości sprzyjających poszerzeniu dostępu do dóbr kultury. Zadaniem szczególnym będzie podjęcie problemu uczestnictwa w życiu kulturalnym ludzi niepełnosprawnych.

10. Handel

1) poprawa zaopatrzenia województwa łódzkiego w przetwory branży żywnościowej przy wykorzystaniu dotychczasowych mocy produkcyjnych oraz stwarzanie warunków wchodzenia na rynek nowych podmiotów gospodarczych,

2) podejmowanie przez przedsiębiorstwa i organizacje handlowe przedsięwzięć dla usprawnienia funkcjonowania wszystkich ogniw handlu, a w szczególności jego placówek obsługujących bezpośrednio konsumentów,

3) działanie mające na celu przyrost sieci handlowej poprzez dalszy rozwój budownictwa towarzyszącego budownictwu mieszkaniowemu,

4) utworzenie warunków do budowy pawilonów handlowych przez różne podmioty gospodarcze oraz osoby fizyczne w celu zapewnienia rozwoju sieci handlowej w nowych osiedlach mieszkaniowych.

11. Przemysł, drobna wytwórczość i usługi

1) tworzenie warunków na miarę możliwości i uprawnień Rady Narodowej dla dalszej restrukturyzacji i modernizacji przemysłu łódzkiego,

2) inicjowanie i rozwijanie drobnej wytwórczości z preferowaniem wyrobów rynkowych i tworzeniem nowych, terenowych jednostek produkcyjnych i usługowych przy pełnym wykorzystaniu istniejących przepisów,

3) stymulowanie rozwoju przemysłu przetwórstwa rolno-spożywczego (np. zbożowego, mięsnego, mleczarskiego) dla właściwego zaopatrzenia województwa we współpracy z innymi województwami makroregionu środkowego,

4) doskonalenie sposobów gospodarowania surowcami wytwórczymi,

5) oddziaływanie na poprawę warunków bezpieczeństwa i higieny pracy załóg produkcyjnych.

12. Rolnictwo i leśnictwo

1) oddziaływanie na intensyfikację upraw wysokowydajnych zbóż i roślin pastewnych, zwiększanie powierzchni upraw warzyw (gruntowych i pod szkłem) oraz chowu zwierząt gospodarskich,

2) rozwijanie bazy przechowalnictwa produktów rolno-spożywczych,

3) ochrona areału ziemi uprawnych przed nieuzasadnionym przejmowaniem jej na cele nierolnicze,

4) podejmowanie w granicach możliwości Rady przedsięwzięć powodujących poprawę warunków bytowych ludności wiejskiej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w rolnictwie,

5) propagowanie zdrowej żywności — jej produkcji i spożycia,

6) doprowadzenie do zalesień nieużytków i b. słabych gruntów rolnych.

III. Sposoby realizacji programu

Osiągnięcie znaczącego postępu w rozwiązywaniu problemów uznanych w niniejszym programie za najważniejsze — będzie zależne od wielu czynników i zapewne nie na wszystkie z nich Rada będzie miała dostateczny wpływ.

Tym ważniejsze będzie więc wykorzystanie przez Radę wszystkich możliwości wynikających z jej ustawowych kompetencji, a w szczególności:

— realizacji funkcji planistycznych i kontrolnych Rady, która zapewni maksymalny stopień wykonania przyjętych przez Radę planów społeczno-gospodarczych,

— systematycznego poszukiwania źródeł zasilania budżetu Rady zarówno przez odpowiednią dla województwa łódzkiego partycypację w budżecie centralnym, jak i organizowanie dochodów własnych Rady. Należy w pełni wykorzystać możliwości promocyjne wynikające z uznania Łodzi za ośrodek handlu międzynarodowego i konsekwentnie wspierać działania umacniające tę funkcję miasta. Należy dążyć do odbudowy przemysłu terenowego, dla którego jednostek Rada Narodowa jest organem założycielskim,

— zarówno w stanowieniu proporcji planów społeczno-gospodarczych jak i w podziale dochodów nieplanowanych Rada respektować będzie przyjęte w niniejszym programie zadania. Ponadto tryb podziału dochodów nie planowanych objęty zostanie odpowiednim regulaminem zatwierdzonym przez Radę,

— w poszukiwaniu rozwiązania centralnych dla aglomeracji łódzkiej problemów zaspokajania potrzeb wody oraz energii Rada popierać będzie wszystkie inicjatywy zmie-

rzające do uruchomienia odpowiednich programów oszczędnościowych w tym zakresie.

Zapewnienie wykonania zadań gospodarczych wymaga także aktywnej postawy mieszkańców naszego województwa. Dotyczy to zwłaszcza załóg pracowniczych, samorządów i organizacji społecznych, które powinny swoją działalnością stwarzać klimat sprzyjający realizacji zadań nakreślonych w tym programie.

Istotnym warunkiem osiągnięcia założonych celów jest zapewnienie obywatelom województwa bezpieczeństwa i spokoju społecznego. Rada podejmie działania, zmierzające do ograniczenia zjawisk patologicznych w naszym województwie. W działaniach tych istotnego znaczenia nabiera realizacja przyjętego w 1987 r. harmonogramu realizacji zadań, wynikających z programu zapobiegania i zwalczania patologii społecznej i przestępczości. Ważnym zadaniem rad narodowych jest umacnianie i rozwijanie samorządu społecznego. W tym zakresie Rada Narodowa Miasta Łodzi podejmować będzie działania zmierzające do:

— pogłębiania społecznego i samorządowego charakteru samych rad narodowych jako podstawowych organów samorządu społecznego poprzez przestrzeganie demokratycznych zasad jawności, kolegialności oraz więzi i odpowiedzialności przed wyborcami,

— pełnej realizacji zadań i uprawnień samorządu mieszkańców miast i wsi oraz ich organów głównie za pośrednictwem komisji ds. samorządu,

— realizacji wniosków i postulatów zgłoszonych w kampanii wyborczej do rad narodowych oraz w toku kampanii wyborczej organów samorządu mieszkańców,

— szerszego korzystania z pomocy i inicjatyw organizacji związkowych, społeczno-zawodowych, młodzieżowych i kobiecych, samorządów pracowniczych i zawodowych organizacji spółdzielczych i innych organizacji społecznych o charakterze gospodarczym, kulturalnym i socjalnym działających w naszym województwie.

Pełna i konsekwentna realizacja założeń i wskazań niniejszego ramowego programu kadencyjnego Rady Narodowej Miasta Łodzi wymagać będzie mobilizacji i wysokiej dyscypliny wszystkich uczestników wypełniających poszczególne zadania. Specjalną rolę odgrywać musi terenowa administracja państwowa.

Szczególne znaczenie w procesie realizacji kadencyjnego programu Rady Narodowej Miasta Łodzi ma ścisła więź i współdziałanie z radami narodowymi stopnia podstawowego.

Zwracamy się do wszystkich rad narodowych, ich organów i radnych o aktywną działalność na rzecz realizacji przyjętych zadań.

Liczymy na współpracę wszystkich obywateli, grup i środowisk społecznych, które pragną czynnie włączyć się do procesu przemian społecznych, politycznych i gospodarczych. Szczególną rolę do odegrania ma młode pokolenie.

Projekt programu opracowała
Specjalna Komisja pod kierunkiem
doc. Z. Prochowskiego.

Projekt programu omówiono i zaakceptowano
na posiedzeniu Prezydium Rady Narodowej
Miasta Łodzi w dniu 28 listopada 1988 r.

Województwo łódzkie — powierzchnia i ludność wg podziału administracyjnego (stan na koniec 1987 r.)

Wyszczególnienie	Powierzchnia w km²		Ludność w tys. osób	
	A[1]	B[2]	A[1]	B[2]
Ogółem województwo łódzkie	1523	1523	1148,4	1148,4
I. Łódź ogółem	214	290	845,0	857,7
z tego Dzielnice:				
1. Łódź-Bałuty	64	76	245,3	246,7
2. Łódź-Górna	52	71	199,4	201,5
3. Łódź-Polesie	38	46	172,2	173,1
4. Łódź-Śródmieście	7	7	100,9	100,9
5. Łódź-Widzew	53	90	127,2	135,2
II. Urzędy miejskie				
6. Głowno	18	18	15,8	15,8
7. Konstantynów	22	30	16,7	17,0
8. Ozorków	12	15	20,7	21,6
9. Pabianice	25	33	73,6	75,1
10. Zgierz	30	41	56,2	58,6
III. Urzędy miejsko-gminne				
11. Aleksandrów Łódzki	139	118	26,0	24,1
12. Stryków	164	156	13,0	12,4
IV. Urzędy gminne				
13. Andrespol	40	24	15,4	10,0
14. Brójce	77	69	6,1	4,9
15. Głowno	106	106	5,4	5,4
16. Nowosolna	78	53	5,5	2,7
17. Ozorków	99	99	7,6	6,8
18. Pabianice	118	101	14,8	12,5
19. Parzęczew	104	104	5,8	5,8
20. Rzgów	69	66	8,5	8,2
21. Zgierz	208	200	12,3	10,1

Uwaga:

1) A — przed zmianami granic w woj. łódzkim

2) B — po zmianach granic

3) Tabela ta jest uzupełnieniem do opracowań doręczonych Obywatelom Radnym, a mianowicie:

— „Województwo łódzkie 1988" — opracowanie Wojewódzkiego Urzędu Statystycznego w Łodzi,

— „Województwo łódzkie — cechy charakterystyczne i główne problemy rozwoju" maj 1988 r. — opracowanie Wojewódzkiej Komisji Planowania w Łodzi.

Adres Redakcji: Wydział Organizacyjno-Prawny Urzędu Miasta Łodzi, ul. Piotrkowska 104, tel. 36-04-26, wewn. 444.
Adres Administracji: Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Miasta Łodzi, ul. Piotrkowska 104, tel. 32-90-40, wewn. 696.

Konto: II Oddział Powszechnego Banku Gospodarczego w Łodzi — nr 344612-55-224. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do Administracji Dziennika niezwłocznie po otrzymaniu następnego, kolejnego numeru.

Prenumerata roczna ze skorowidzem wynosi zł 1200,—, półroczna ze skorowidzem zł 600,—. Cena pojedynczego egzemplarza uzależniona będzie od objętości numeru.

Cena egz. zł 66,—

Sprzedaż pojedynczego egzemplarza odbywa się w Wydziale Budżetowo-Gospodarczym, Łódź, ul. Piotrkowska 104, pokój 14, telefon 32-90-40, wewn. 696.

ODBIORCA: **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem**

Drukarnia Oświatowa w Łodzi. Zam. 51/Co. Nakład 850 egz.